

minister under Sagens 1ste Behandling anslog Gjennemsnitsprisen til 250 Rbd., men man har dog meent, at den rette Gjennemsnitspris var 225 Rbd., — da vil, siger jeg, efter Mindretallets Forslag Hartkornsbrugerne alene komme til at tilfshde 286,500 Rbd., men det vil være en Byrde at lægge fortrinsviis paa Hartkornsbrugerne, som de ikke kunne finde sig i, og selv om det ærede Mindretal havde forhøjet Erstatningen til 200 Rbd. pr. Hest, vil dog Hartkornet komme til at tilfshde 95,500 Rbd., hvilket heller ikke kan billiges at paalægge fortrinsviis Hartkornet som en Krigsstat, hvori de øvrige Skatteydere ikke deeltage. Det ærede Mindretal har anført, at Grunden, hvorfor dets Forslag nærmest er fremkommet, er, at den ærede Minister i Udvalget har afgivet Erklæring om, at saafremt der skulde ydes en større Erstatning pr. Hest end 150 Rbd., maatte det overflødende Beløb lægges til den Sum, der igjennem Krigsstatsloven er foreslaaet paalignet Landet. Jeg skal ophlyse, at dette er ganske rigtigt, men ogsaa bemærke, at i det Udvalg, som er nedsat til at bedømme Udkastet til Lov om Krigsstat, har der ikke været Uenighed om, at jo en saadan passende Forhøielse maatte opføres i Loven, nærmest efter Konference med den hviarede Minister, for at træffe det passende Beløb, og at dette Beløb da vilde komme ind under de Regler, der iøvrigt vedtages ved den omhandlede Lov og altsaa saavidt muligt forholdsviis falde samtlige Skatteydere til Byrde. Denne Betænkkelighed hos det ærede Mindretal vil saaledes være fjernet. Det ærede Mindretal anfører dernæst, at det vilde frembyde mange Vanskeligheder og Ulemper at skaffe Ophlysning om, hvad hvert Lægd har udgivet for de leverede Heste, men hvorledes skulde dette kunne medføre Vanskelighed? Enhver Kommunalbestyrelse maa jo i sit Regnskab have de fornødne Bilag for at godtgjøre, med hvilke Beløb de af den leverede Heste ere betalte. Det er desuden Noget, som er almindelig bekjendt for Beboerne i Amtet, hvad der er betalt, saa at der ikke kan herste Tvivl derom; tvertimod vil det være overmaade let at godtgjøre. Da Udvalgets Fleertal desuden foreslaaer, at det skal godtgjøres for Amtsrådet, troer man derved ogsaa at have fjernet den Vanskelighed, der kunde opstaae af at godtgjøre

det for fjernere liggende Autoriteter, og det kan saaledes ei heller erkjendes, at denne Vanskelighed skulde være tilstede. Jeg maa altsaa tilraade at vedtage Fleertallets Forslag.

Reergaard: Jeg har, som man vil see af Betænkningen, været enig med hele Udvalget i, og billiger aldeles, hvad den ærede Ordfører udtalte om, at den Byrde, der var paalagt Kommunerne ved at udrede 3820 Heste, var altfor stor til at fordele paa Hartkornet, og at Kommunerne derfor maatte have Erstatning. Jeg har derimod ikke været enig i, at Erstatningen skulde gives paa den Maade, Fleertallet har foreslaaet. Naar man giver Kommunerne en Erstatning af 150 Rbd. pr. Hest og fordeles Summen paa den Maade, jeg har foreslaaet i mit Endringsforslag, bliver Udgiften for Kommunerne, saavidt jeg kan kalkulere det, omtrent 3 Mk. pr. Lønde Hartkorn; idet øvrige Deel vil blive refunderet dem, og altsaa ikke falde paa Hartkornet, men blive udredt efter Reglerne i Krigsstatsloven. Den ærede Ordfører bemærkede ogsaa ganske rigtigt, at jeg havde betænkt at foreslaae en Erstatning af 200 Rbd. pr. Hest; men efter den ærede Ministers Udtalelser i Udvalget, hvor han bestemt erklærede, at der ved Krigsstatslovsforslagets Forelæggelse var taget Hensyn til, at Hartkornet allerede havde baaret en Byrde gjennem Hesteudredningsloven, og at han derfor ikke kunde indlade sig paa at gaae hviere end til 150 Rbd., da Forholdet imellem Land og By efter hans Mening ellers ikke vilde stille sig retfærdigt i Krigsstatsloven, opgav jeg denne Tanke. Jeg troer heller ikke, at det gjør saameget til Sagen, enten man paalægger Hartkornet Byrden igjennem denne Lov eller igjennem Krigsstatsloven. Hvad det angaar, at det ikke i de forskjellige Amter skulde kunne udfindes, hvilken Værdi Hestene havde haft, da Mønstringskommissionerne i de forskjellige Amter ere gaaede frem paa forskjellig Maade, skal jeg bemærke, at jeg dog maa antage, at man i det overveiende Fleertal af Amter har handlet efter Loven og altsaa taget Hestene til deres Værdi, og enten man har ansat Taxationssummen til 300 Rbd. og halveret den, eller man har brugt en anden Fremgangsmaade og f. Ex. trukket